

Proč já?

Utrpení, bolest,
beznaděj, samota,
provází tě cestou
života,
a ty se potácíš,
a nevíš kudy kam.

Proč právě já?
Proč já?
Ta otázka se vtírá
stále dokola,
a tebe pohlcuje
beznaděj
a křivda zlá.

Proč já?

Proč já
bližního jsem svého
ztratil?

Proč já
jsem beznadějně sám,
a bolest, nemoc na mě dotírá
ze všech stran?

Proč právě já?

Už přestaň sebe
lítovat,
už přestaň
se tak ptát!

Bůh něco vzal ti?
Snad proto,
aby mnohem více
dal ti!

Snad proto
opuštěný jsi a sám,
bys v tichu samoty
okusil kousek
Boží dobroty.

Utrpení a bolest
tě provází?

Snad proto
abys naučil se,
že Boží ruka
nad tebou je
v každičké nesnází.

Neptej se víc:
„Proč Bůh to na mě
dopustil?“
Upřímně děkuj Mu,
že s tebou byl!

Snad něco drahého
ti Pán Bůh vzal,
a tebe nyní svírá žal.
Do očí tlačí se slzy,
a srdce puká.

Jak těžko je ti,
víš, jen ty,
a tvůj Pán.

Jen vyplakej se!
Vždyť pláč a utrpení
tvůj život mění.

Až bolest rozdrtí tě,
pláč slzy odplaví,
Pán Ježíš pozvedne tě,
a ty pochopíš.

Proto ti něco vzal,
aby v tvém životě místo udělal,
a pak ti mnohem,
mnohem více dal.

Proto ti mnohé musel vzít,
aby ti mohl dát,
to co věčnou cenu
bude mít!

Tak už se nevzpírej!
Pokoř se před Bohem,
tiše naslouchej,
a důvěrně se ptej.

Co chceš mi Pane,
říci,
co chceš mi dát,
bych ve Tvé službě
mohl věrně stát?!